

селенитѣ страдатъ отъ трѣска. Климата е мекъ и повечето влаженъ. Района на селото е поле и има около 2,000 декара пасище. Близки села сж: Манастире на 1½ к. м. на изтокъ, Хайрединъ на 4 к. м. на сѣверо-изтокъ, Бѣли-Бродъ на 3 к. м. на югъ. Лехчево (Фердинандско) на 6 к. м. на юго-западъ и Горна-Гнойница (Ломско) на 7 к. м. на западъ.

Около селото има нѣколко могили, а на западъ отъ него се намиратъ стари гробища, наречени «латински гробища». Нѣма никакво прѣдание между селенитѣ за могилитѣ и гробищата.

Селото брои 225 кжци, отъ които надземнитѣ прѣобладаватъ. То има 1329 души жители, отъ които 665 мжже и 664 жени. Отъ тѣхъ 265 мжже и 18 жени сж грамотни. Селенитѣ сж трудолюбиви, възприемчиви и владени изключително въ земледѣлието и скотовѣдството. Въ тѣхъ прѣобладава най-много сангвиническия темпераментъ. Тукъ върлуватъ най-много пролѣтъ и есень слѣднитѣ болести: трѣска, дифтиритъ и тифусъ— по хората; гърлица, шапъ и жабяване — по добитъка, а кокошата холера — по птицитѣ. Селенитѣ не сж до толкозъ порядъчни, защото мнозина пиянствуватъ и често се сждятъ.

Мжжката носия е: потури, касаче и елече, а женската—сукманъ, вълненикъ, прѣстилка и елече.

По-стари отъ 100 години въ това село сж: Сжба Вѣлова, Тодора Митова и Цѣна Костова.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Освѣнъ това сѣятъ: ржжъ, овесъ, жито, ечмикъ и помалко конопъ и ленъ. Почвата е черноземна и отъ части пѣсьчлива и глинесто-варовита. Земята обработватъ съ плугове, теглени отъ волове или биволи.